

Fælles Lønindeholdelsesregister. Pålæg om indeholdelse gives af politiet. Endvidere kan politiet som hidtil hos andre offentlige myndigheder indhente de oplysninger, der er nødvendige for at varetage indeholdelsen. Endvidere kan politiet fra registre, der føres af offentlige myndigheder, herunder domstolene, kræve de oplysninger om skyldnerens forhold, som findes af betydning for straffuldbyrdelsen, jf. § 91, stk. 3.

§ 91 suppleres i § 92, stk. 1, af en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om indeholdelse af indtægter efter § 91, stk. 2, herunder om indbetring til det Fælles Lønindeholdelsesregister, om skyldnerens pligt til at give politiet oplysninger til brug ved indeholdelsen, om pligter og erstatningsansvar for den indeholdelsespligtige og om udpantningsret for beløb, som den indeholdelsespligtige hæfter for. Endvidere giver § 92, stk. 2, i lighed med de nugældende regler mulighed for at fastsætte bødestraf for forsætlig eller uagtsom overtrædelse af bestemmelser, der er udstedt i medfør af stk. 1, og for at fastsætte bestemmelser om strafansvar for selskaber mv. (juridiske personer) efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. § 92, stk. 2.

Endelig fastsættes det i § 93, at fuldbyrdelsen af forvandlingsstraf for en bøde, jf. straffelovens §§ 53-55, sker på samme måde som fuldbyrdelse af anden frihedsstraf.

6.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan med enkelte redaktionelle ændringer tiltræde Straffelovrådets udkast til bestemmelser om fuldbyrdelse af bødestraf mv.

Efter § 91, stk. 3, 2. pkt., kan politiet fra registre, der føres af offentlige myndigheder, herunder domstolene, kræve de oplysninger om skyldnerens forhold, som findes af betydning for tvangsfuldbyrdelsen. Justitsministeriet finder, at det i lighed med den gældende bestemmelse i straffelovens § 52, stk. 5, 5. pkt., bør fremgå af lovtæksten, at oplysningerne meddeles skriftligt eller ved direkte dataoverførsel.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. §§ 90-93.

7. Betingede domme og domme med vilkår om samfundstjeneste

7.1. Gældende ret

7.1.1. Som det fremgår af pkt. 4.1.1.1.2. ovenfor, er det Straffelovrådets konklusion, at bestemmelserne om idømmelse af betinget dom og reaktioner ved overtrædelse af vilkår, fastsat i en betinget dom, herunder med vilkår om samfundstjeneste, ikke bør overføres til straffuldbyrdelsesloven, men fortsat findes i

straffeloven. I det følgende omtales straffelovens regler om betingede domme derfor alene i det omfang, det har betydning for fremstillingen af gældende ret om gennemførelse af tilsyn mv. fastsat som vilkår i en betinget dom.

7.1.2. Efter straffelovens § 56, stk. 1, kan retten, når det findes upåkrævet, at straf kommer til fuldbyrdelse, bestemme i dommen, at spørgsmålet om straffastsættelse udsættes og bortfalder efter en prøvetid (betinget dom uden straffastsættelse). Såfremt det må anses for mere formålstjenligt, kan retten fastsætte straffen og bestemme, at fuldbyrdelsen udsættes og bortfalder ved udløbet af prøvetiden, jf. § 56, stk. 2 (betinget dom med straffastsættelse).

Efter straffelovens § 58 kan retten bestemme, at kun en del af den forskyldte straf, dog højst 6 måneder, skal fuldbyrdes, mens dommen i øvrigt gøres betinget. Den betingede del af en sådan dom (kombinationsdom) følger de samme regler, som gælder for en betinget dom efter § 56.

Til en betinget dom er altid knyttet et vilkår om, at den dømte ikke i prøvetiden begår strafbart forhold, jf. straffelovens § 56, stk. 3, 1. pkt. Til dette *faste hovedvilkår* kan retten efter straffelovens § 57 føje et vilkår om, at den dømte i hele prøvetiden eller en del af denne undergives *tilsyn*. Retten kan også fastsætte andre vilkår, som findes formålstjenlige (*særvilkår*). Prøvetiden fastsættes af retten og kan i almindelighed ikke overstige 3 år. Under særlige omstændigheder kan dog fastsættes en prøvetid på indtil 5 år, jf. § 56, stk. 3, 2.-3. pkt.

Overholder den dømte de fastsatte vilkår, bliver der ikke spørgsmål om fuldbyrdelse af den forskyldte straf. Overtræder den dømte et eller flere af de fastsatte vilkår, opstår der spørgsmål om straffastsættelse og/eller straffuldbyrdelse, jf. straffelovens §§ 60 og 61.

Efter disse bestemmelser vil en overtrædelse af det faste hovedvilkår om ikke at begå strafbart forhold i prøvetiden normalt føre til, at der af retten skal fastsættes en ubetinget fællesstraf for det nye forhold og for den tidligere pådømte lovovertrædelse. Retten kan i stedet idømme en ubetinget straf alene for det nye forhold og i øvrigt lade den betingede dom stå ved magt eventuelt på ændrede vilkår. Retten kan også vælge at afsige en helt eller delvis betinget dom for den samlede kriminalitet. Har den dømte overtrådt vilkåret om tilsyn eller et særvilkår, kan retten tildele en advarsel, ændre vilkårene for den betingede dom eller bestemme, at den forskyldte straf skal fuldbyrdes.

Fastsættelsen af tillægsvilkår (vilkår om tilsyn og særvilkår) ved betingede domme er ikke afhængig af lovovertræderens samtykke. Der gælder således ikke